

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 4.12.2012

Číslo: Ročník 22 (2012), Číslo 4

Sekce: Kdo je ...

Název článku: Kdo je Olga Pitašová

Autor: Oddělení služeb knihovnám

Zdroj: <http://www.svkhk.cz/Pro-knihovny/Zpravodaj-U-nas/Clanek.aspx?id=20120428>

Kdo je Olga Pitašová

Oddělení služeb knihovnám

Knihovnická praxe

V mé profesní kariéře mají velký význam vysokoškolské knihovny. Tam jsem po ukončení vysoké školy začínala, a když jsem potom po několikaletém působení ve fakultní knihovně Farmaceutické fakulty UK v Hradci Králové odcházela do Městské knihovny v Novém Městě nad Metují, bylo to hlavně z rodinných důvodů (měla jsem dvě malé děti a dojíždění do Hradce Králové z Nového Města nad Metují, kde bydlím, bylo v té době ještě náročnější než dnes). Dodnes jsem ale ráda, že tuto pracovní zkušenost z menší veřejné knihovny mám. Po čase jsem využila nabídku a přijala jsem místo vedoucí akvizice ve Studijní a vědecké knihovně v Hradci Králové. Tato práce mě velmi bavila a určitě hodně rozšířila moje pracovní zkušenosti. V r. 2007 jsem se po zvažování přihlásila do výběrového řízení na vedoucí fakultní knihovny Lékařské fakulty UK v Hradci Králové. Lákalo mě pokusit se vrátit do vysokoškolského knihovnického prostředí. Podařilo se a od r. 2008 působím jako vedoucí Lékařské knihovny Lékařské fakulty UK v Hradci Králové, která sídlí v rekonstruované historické budově Na Hradě.

Jakou knížku máš na nočním stolku?

Dost se to střídá, záleží také na tom, kolik mám právě volného času, ale musím vědět, že mám stále nějakou knihu na čtení k dispozici. Nemám tituly, ke kterým bych se stále vracela, přečtu si ráda dobrou knihu jakéhokoliv žánru, včetně dobré detektivky. Jediné, co opravdu nemusím, je sci-fi a fantasy. Aktuálně mi na nočním stolku leží Žitkovské bohyně od Kateřiny Tučkové.

Oblíbený knižní hrdina nebo oblíbená knížka

Moje odpověď se trochu kryje s předchozí. Oblíbeného knižního hrdinu nemám, z oblíbených titulů, ke kterým jsem se několikrát vrátila, byly v mládí třeba knihy E. M. Remarqua, později potom třeba tituly Betty MacDonalldové. V současnosti se mi líbí třeba Petra Hůlová, s velkou pohodou jsem si také přečetla osobní vzpomínky Ladislava Špačka Deset let s Václavem Havlem.

O čem by měla být knížka, jejíž děj bys chtěla prožít?

Obvykle nereaguji na knížky (ani ty dobré) tím, že si řeknu, že toto bych chtěla prožít. Ale určitě mě vždy láká, když si přečtu zajímavý cestopis či vyprávění o lákavém regionu, podívat se tam, vidět a poznat všechna ta zajímavá místa, která autor popisuje.

Knihovnická vzpomínka (první nebo zajímavé setkání s knihovnou)

Vybavuji si jedno z prvních setkání s knihovnickou praxí z hlediska profesionála, které bylo v rámci průběžné praxe na vysoké škole. A napadlo mě to proto, že jsem z tohoto setkání neměla právě pozitivní pocit. Jednalo se o nějakou pobočku veřejné knihovny v Praze, již ani nevím, v které části, pouze si vzpomínám na poměrně rozlehlé prostory se spoustou publikací, malým počtem čtenářů a trochu ponurou atmosférou. Je pravda, že to bylo v 80. letech 20. století, kdy se možnosti knihoven s těmi dnešními nedaly asi vůbec srovnávat.

Co Tě v knihovně nejvíc baví?

Podle mě je největším kladem této práce obrovská rozmanitost. Ať už člověk pracuje v jakémkoliv typu knihovny, práce není nikdy jednotvárná, vyvíjí se technika, programy, informační zdroje, spektrum a nároky uživatelů.

Knihovník musí stále na sobě pracovat, sebevzdělávat se, pokud nechce ustrnout a chce zůstat platným partnerem svým uživatelům a čtenářům.

Jak si poradíš s tzv. „otravným“ čtenářem (případně kolegou)?

Snažím se vycházet z názoru, že s každým se dá vždy domluvit. Pokud se vyskytnou problémy, snažím se s dotyčnou osobou v klidu promluvit, zjistit, kde je problém, vysvětlit situaci, vysvětlit, proč se určité věci dějí tak, a ne jinak, vyslechnout názor druhé strany a případně navrhnout nějaké řešení. Občas si myslím, že je nutné navrhnout řešení i za cenu, že člověk v rámci možností ustoupí od striktně platných pravidel a zásad. Obvykle se takový postup vyplatí a v dobrém vrátí.

Co Tě vždycky potěší

V práci, když se něco podaří a někdo to ocení nebo když vidím zapálení pro věc a iniciativu u svých spolupracovníků.

A doma pohoda a přítomnost rodiny.

A také dobrá káva ve společnosti těch nejbližších nebo alespoň dobré knihy.

Co Tě zaručeně naštvě

Negativní kritika bez znalosti věci a souvislostí. A určitě lež v jakékoliv podobě.

Čím děláš nejčastěji radost svým blízkým

Moje rodina tvrdí, že svou přítomností a případně dobrou náladou (a občas taky dodají dobrým jídlem), tak tomu budu věřit.

Oblíbený citát

Když o tom přemýšlím, tak asi nemám žádný celoživotně oblíbený citát. Občas si ráda poznamenám různá vtipná či moudrá rčení a výroky, které si přečtu nebo slyším.

A v situacích, kdy se zdá, že je všechno špatné a nedaří se, si obvykle „optimisticky“ říkám, že „nikdy není tak, aby nemohlo být hůř“, takže většina věcí se pak nezdá tak špatná a neřešitelná.